

Enfamilieshuse.

Enfamilieshusene gennemførtes hovedsagelig som traditionelt træhusbyggeri efter en hustypeserie omfattende en halv snes typer, der blev udarbejdet i midten af 50'erne. Boligerne under boligstøtteordningen varierer i størrelse fra ca. 30 til ca. 70 m². Der er tale om velisolerede huse af god kvalitet, men med ret primitivt teknisk udstyr. I byerne forsynes husene normalt med el-installationer samt komfur og kakkelovne, men der er i begrænset omfang opført typer med centralkomfuranlæg og vandinstallationer. Enfamilieshuskvartererne har hidtil af økonomiske grunde ikke kunnet forsynes med vandledninger og kloakledninger.

Byggerierne gennemføres for størstedelens vedkommende ved lokale håndværksmestre, for hvem det mere traditionelle byggeri ligger naturligt. Efter licitation på stedet får mestrene arbejdet overdraget af den lokale byggeleder, der fører det fornødne tilsyn med arbejderne.

Gennem de senere år har der i den grønlandske befolkning været nogen utilfredshed med de eksisterende hustyper og navnlig med disses beskedne tekniske udstyr. Der er derfor blevet udarbejdet projekt til en mere avanceret hustype, hvoraf der i år vil blive opført ca. 40 stk. Den nye serie indeholder som normalt typer huse med centralvarme, varmt- og koldvandsinstallationer, badeværelse og bryggers/fyrrum. Alle typerne er projekteret over samme modulsystem og har samme tværsnit, ligesom man har lagt vægt på en enkel udformning af konstruktionerne og mulighed for værkstedsfremstilling af byggekomponenterne i større eller mindre serier. Det har været overvejet, om en anvendelse af fabriksfremstillede elementer ville være formålstjenlig, men umiddelbart anvendelige elementer findes ikke på markedet, og med det begrænsede marked i Grønland har man anset det for uøkonomisk at fremstille et specielt element. De lokale grønlandske mestervirksomheders eksistens er desuden i betragteligt omfang baseret på enfamilieshusbyggeriet, og det forekommer smidigere at sigte på et byggeri, hvis komponenter tillader en rationel værkstedsfremstilling hos en eller flere mestre.

I nedenstående skema er angivet antallet af opførte huse i de seneste år under boligstøtteordningen. Endvidere er anført udgifterne pr. m² i det pågældende års prisniveau og omregnet til prisniveau oktober 1967.

Om årsagen til stigningen i m²-prisen fra 1966 til 1967 kan anføres, at der i de seneste år er sket en væsentlig hævnning af boligernes standard, idet der i stadig stigende omfang udføres centralvarmeinstallationer, badeværelse m. v.

Enfamilieshusene opføres som nævnt uden tilslutning til vand- og kloakledninger, hvorfor sådanne udgifter ikke forekommer. Udgifter til vej- og grøfteanlæg er ikke inkluderet, idet disse afholdes over de kommunale anlægsbudgetter.

Boligstøtte-, enkelt- og dobbeltboliger.

Opførelsesår	Antal		Totaludg. i 1.000 kr.	kr./m ² omr. til*) prisniveau okt. 67	
	boligenh.	m ²		kr./m ²	
1964	304	15.745	19.590	1.245	1.555
1965	324	18.722	25.325	1.350	1.540
1966	235	14.786	21.260	1.435	1.510
1967	159	9.036	14.845	1.645	1.660
Total	1.022	58.289	—	—	—

*) Af hensyn til sammenligning med senere anførte priser for etagehuse er de anførte priser bruttopriser, d. v. s. at de er baseret på, at husene opføres af udsendte entreprenører. I almindelighed er udgifterne for bygherren 25-30 pct. lavere, dels fordi opførelse sker ved lokale mestre, dels fordi boligstøttebyggeriet efter de gældende regler ikke belastes med GTOs udgifter til forundersøgelser, projektering og administration.